

ДРЪЖТЕ СЕ ЗА СВОЯТА УВЕРЕНОСТ

Дейвид Уилкерсън
22 Февруари 2010

„И тъй, не напускайте дръзновението си, за което имате голяма награда. Защото ви е нужно търпение, та, като извършите Божията воля, да получите обещаното. "Защото още твърде малко време И ще дойде Тоя, Който има да дойде, и не ще се забави. А който е праведен пред Мене, ще живее чрез вяра; Но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми". Ние, обаче, не сме от ония, които се дърпат назад, та се погубват, а от тия, които вярват та се спасява душата им"(Евреи 10:38-39).

Тези стихове са били адресирани до някои от най-измъчваните, изпитвани и страдащи християни на земята. Тези скъпи светии са ходели вярно в страх от Бога, били са покаяни и са чакали идването на Господа. Те са познавали Христос като свой Първосвещеник и са живеели в пълнотата на вярата. Държали са твърдо, без колебания свидетелството на вярата си и са имали доверие в Бог, Който е "верен да изпълни това, което е обещал"

Тези светии са взели присърце и всички предупреждения относно отстъпничеството. Те са знаели, че вярващите, които съгрешават умишлено след като са приели познанието за истината, могат да отпаднат и да бъдат "погълнати от противника"

Знаели са, че това е важно за вярата им, защото от самото начало са били подложени на ужасно преследване. Били са "обект на присмех" и непрестанен укор, като са претърпявали всякакви видове страдания. Не само тяхната репутация била потъпквана от нечестивите, но и имуществото им било конфискувано, оставяйки ги в пълна нищета. Накрая, техния водач бил хвърлен в затвора, оставяйки ги без пастир.

Каква била причината тези християни да страдат толкова много?

Всички тези ужасни изпитания са им се случили веднага "след като са били просветлени" И след това "...претърпяхте голяма борба от страдания" (Еврейците 10:32). Помислете върху това изречение: то е удар в лицето на всяка съвременна доктрина за просперитет и безболезнен живот с Христос.

Може да попитате: "Защо за някои християни изглежда, като че имат попътен вятър в живота? Познавам а хора, които като че ли никога не страдат - имат само успехи, винаги изглеждат щастливи, все едно нямат никакви проблеми"

Всъщност, когато се вглеждате в живота на тези християни, може би се питате: "Какво не е наред с мен? Защо трябва да понасям трудност след трудност, след като съм предал всичко на Исус? Когато бях студен и хладък във вярата си, всичко беше наред. Не знаех, че съществуват такива трудности, докато не започнах да съм сериозен с Бог."

Отговорът се съдържа в този стих: "След като бяхте осветени", което означава, "след като видяхте светлина" Когато сте отворили живота си за Исус и сте били изпълнени с Неговата светлина, тогава е започнала голямата ви борба.

Разбирате ли, Сатана ни атакува според мярката на светлината, която сме получили, и в която ходим. Тези, които ходят в малък лъч светлина не са заплаха за царството на дявола. Той се цели с "голяма борба от страдания" към тези, които обичат светлината, които приемат всичко, което Христос има за тях.

Тези светии не участват в тъмнината. Те стоят твърди във вярата си, която ги прави да „издържат“. Те са станали войници, които ходят в пълнотата на вярата. И все пак, заради своята вяра се превръщат в мишени на яростни атаки от страна на ада.

Врагът идва като потоп върху такива войници.

Сатана може да направи нещата да изглеждат така, като че ли всичко в техния живот се разпада: техните молитви изглеждат възпрепятствани, небесата сякаш са заключени и ги връхлитат страдания от всички страни. В такива моменти от техните сърца може да се изтръгне следната осъждаща мисъл:

"Ти си маловерен. Ако беше малко по-праведен, щеше да си по-близо до Исус, ако мислите ти не бяха толкова зли, нищо от това нямаше да ти се случи. Ти щеше да си на върха, подобно на тези около теб; да се наслаждаваш на изобилие и да чуваш ясно Божия глас."

Не е така! Тези евреи, които бяха подложени на атаки, имаха истинска вяра, чрез която "пристъпваха към Бога с пълна увереност" Всъщност, в това послание са наречени "свети братя" (Евреи 3:1). Авторът знае, че са насред голямо изпитание, защото се води война за сърцата им .

Казано просто, основната цел на Сатана е да отслаби светлината и напълно да я угаси. Покажете ми християнин, който внезапно излиза от духовна тъмнина, облят от Христовата светлина, святост и чистота, и аз ще ви покажа този, който е в борба за неговия живот.

Това описва ли вас? В голяма борба ли сте в момента? Възлюбени, това не е заради съмнение или грях, но е защото сте обградени от светлина. Светлината произвежда доверие в Исус и колкото повече светлина получавате, толкова по-голямо става вашето доверие в Него. Тази ваша увереност в Христос, Сатана се опитва да съкруши. Той е насочил силите на ада, за да ви повали в страх и неверие.

Авторът на Евреи открива в тези вярващи да се промъкват умора и нетърпение.

В отговор на тази умора, апостолът казва: "Защото ви е нужно търпение, та, като извършите Божията воля, да получите обещаното" (Евреи 10:36). Той беше разпознал най-ефективното оръжие на Сатана срещу тези, които започват да се изморяват по пътя на доброто: нетърпение спрямо Бога.

Ето как работи -след дълъг период на скръб, дяволът посажда следната мисъл: "Бог знае, че му се доверяваш, и че до днес си бил верен. Никога не би се усъмнил в Неговата готовност и способност да ти помогне. Това е чудесно, но къде е Той след всичкото това време? Защо не ти помага? Това ли е начина, по който отговаря на верността на своите служители?"

Очевидно, търпението на тези свети братя бе на привършване. Самата ежедневна борба бе достатъчно трудна и тя непрестанно се удължаваше, без видима надежда за край.

Точно този вид стратегия използва Сатана срещу много от светиите днес: той внушава нетърпение спрямо Бог. Той ти казва, че Господ няма да снабди нуждите ти, и че ще живееш като християнин втора ръка, отчаян и сам със себе си през целия си живот. Той обвинява: "Ще загубиш работата си. Ще загубиш дома си. Всички твои молитви и доверие ще бъдат напразни. Очевидно е, че си се провалил във вярата. Дошло е време да се откажеш и да се върнеш назад."

Помислете за това, което авторът на посланието казва на тези страдащи светии.

Какво послание да предам на хора, затънали в дълбок проблем. Те са загубили целия си имот и всичко, което имат. Преминали са през страдание, дълъг период от време са издържали голяма борба. И сега се появява някой, който авторитетно им заявява: "Липсва ви търпение. Просто вярвайте и чакайте. Обещанието идва."

Не знам за вас, но не мога да обвиня някои от тези вярващи, ако са били изкушени да кажат: „Аз, да имам нужда от търпение? Аз издържах всичко това без да се оплаквам. Бях ритан, бутан и блъскан, бит и унижаван. Всичките ми спестявания изчезнаха. Домът ми го няма. Налага се да живея от щедростите на моите приятели, а и те също не са в особено добра форма. Въпреки това, издържах всяка битка с тиха радост и доверие. Така че, какво точно искаш да кажеш с това, че имам нужда от търпение?“

Благочестиво търпение е, желанието да чакаш Божието време. Има такова нещо като времето на Святия Дух "Защото още твърде малко време И ще дойде Тоя, Който има да дойде, и не ще се забави" (Евреи 10:37). Този стих говори повече, отколкото само за второто идване Христос. Той е и за идването на Христос за посрещане на вашите нужди.

Факт е, че няма такова нещо, за което Бог да е закъснял. Мария и Марта мислеха, че Исус е закъснял, когато брат им Лазар умря. Те казаха: "..Господи, ако Ти беше тук, нямаше да умре

брат ми."(Йоан 11:21). С други думи: "Исусе, ти дойде твърде късно и пропусна крайния срок."

Представете си как го е заболяло Господ от тези думи. Смисълът на това, което им отговори беше следния: "Не, не съм закъснял. Лазар ще възкръсне. Аз съм тук и Съм възкресението. Целия живот е в Мен."

В дома на Яир също помислиха, че Исус е закъснял. На този виден човек бе казано: "...Дъщеря ти умря; защо още затрудняваш Учителя?" (Марк 5:35). За пореден път съобщението бе: "Исус закъсня. Всичко вече свърши. Той не успя да отговори навреме. Той ни разочарова."

Твърде късно ли? Няма такова нещо с нашия Господ! Може да се изкушите да се откажете от борбата и да се потопите в отчаяние, но нашият Отец е толкова пълен с любов към децата си, че не може да бъде спрян да прави от нищото нещо.

Дълбоко отчаяние и мъка може да дойде към Исус от тези, за които Той се грижи най-много.

Мария и Марта бяха загубили своята увереност. Семейството на Яир също беше изгубило своята увереност. Всички те обвиниха Исус, че не се интересува и е закъснял.

Обаче, беше нужна само една дума:"Стани!" и всичко се промени в един миг. Така е винаги с Господ. Той изговоря една дума и изведнъж всичко се преобразява. Сатана отпуска примката, смъртта напуска, извира живот и небесните обещания започват да прииждат от всички страни.

Възлюбени, независимо през какво преминавате, всичко което Господ трябва да направи е да изговори една дума и бесовете се разбягват. Създанието трепери. Изведнъж отговора, който сте чакали идва върху вас. Тогава, питате вие, защо Господ не ми е отговорил още? Защо страданието продължава? Защо изглежда толкова безнадеждно за някои от Божиите най-святи хора?

Всичко, което знам е това. В такива кризи, Божиите хора или порастват в увереност или захвърлят цялата си увереност. "Но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми. Ние, обаче, не сме от ония, които се дърпат назад, та се погубват, а от тия, които вярват та се спасява душата им."(Евреи 10:38-39).

Господ е твърдо решен да ни лиши от всяка плътска увереност, оставяйки ни с пълна увереност единствено в Него.

Ако сме честни, трябва да признаем, че във време на голяма нужда, често поставяме доверието си в другите. Търсим отговорите от пастори, съветници, приятели, съпрузи. Прекарваме часове, дни, седмици, опитвайки си да си представим как нашия проблем може да бъде разрешен. И ако отговорът не дойде достатъчно бързо, започваме да

манипулираме, да дебнем на всеки ъгъл, докато всичките ни човешки възможности се изчерпят.

Често чувам християни казват: "Ако можеше поне тази работа да стане"или: "Ако само този или онзи каже една добра дума за мен. Всичко, от което имам нужда е малко почивка."

Благодаря на Бог за цялата помощ от другите, но ние не трябва да търсим да се появи ангел или да пристигне кораб. Павел заявява: "...и се хвалим с Христа Исуса, и не уповаваме на плътта." (Филипяни 3:3). За доброто на нашата душа е това, че Бог изчаква докато погледнем отвъд човешките възможности и потърсим единствено Него за помощ. Той използва хора в живота ни, но трябва да оставим Той да организира нещата.

"По-добре е да се уповаваш на ГОСПОДА, отколкото да се доверяваш на човек." (Псалм 118:8). "Не се доверявайте на другар, не разчитайте на близък приятел ...Но аз ще се вирам към ГОСПОДА, ще се надявам на Бога на спасението си; моят Бог ще ме послуша." (Михей 7:5,7).

Апостол Павел знаеше всичко за безсилието на плътта. Той призна, че не е умен. Неговите критици нарекоха проповядването му низко, присъствието му –слабо, т.е като цяло го определиха като скучен. Но, Павел нямаше проблем с тези критици, защото не се доверяваше на плътта си. Той знаеше, че Исус не се е борил чрез интелигентност, способности или обаяние, но с увереност в Отца.

Апостол Павел каза на Коринтяните: "Аз няма да дойда при вас с фалшива самоувереност или плътска гордост. Защото, дори и да ходим в плътта, ние не воюваме чрез плътта. "

С други думи: Не се нуждаем от изграждане на самоувереност. Не се нуждаем от силата на ласкателствата. Всички човешки способности на света няма да доведат до събарянето и на една крепост на Сатана. "за да не се похвали никое създание пред Бога" (I Коринтяни 1:29).

Има велико обещание в Евреи 3:14 за всички, които се държат здраво за своята увереност в Исус.

Този стих казва: "Защото ние участваме в Христа, ако удържим твърдо до край първоначалната си увереност."Смисълът тук е: когато поддържаме една непоколебима увереност в Господа, Той става единственият ни истински източник. Не трябва да търсим никъде другаде.

"И моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своите богатства в слава в Христа Исуса." (Филипяни 4:19). Обещано ни е: "В Христос са всички богатства на славата. В Него е цялата пълнота. В Исус – вашето пълно снабдяване, Бог ви е дал всички необходимо, от което се нуждаете за живота и благочестието."

Малко християни се съмняват, че Исус е източника на всички им нужди. Но не винаги имат увереност и сигурност, че Той ще им даде това, от което се нуждаят. Възлюбени, нека споделя с вас само няколко от чудесните напомнания за грижата на Господ към вас:

„Той знае всичко за личните ви нужди"... защото вашият Отец знае от какво се нуждаете, преди вие да Му искате." (Матей 6:8).

Наистина се грижи за вас и Го вълнуват вашите нужди. "И всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас" (I Петър 5:7). Буквално преведено от гръцки: "Има значение за Него." Това е трудно е да се приеме, когато си в средата на дълго изпитание, но дори тогава Бог живо се интересува от всяко нещо, което ни вълнува: работа, семейство, деца, отношения, здраве. Той наистина е загрижен и това значи много за Него.

"И така, не напускайте дръзновението си, за което имате голяма награда" (Евреи 10:35). Бог казва: "Дръжте се за вашата увереност, защото Аз я възнаграждавам." Казано по-просто: "Струва си да се държите" "А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото, който идва при Бога, трябва да вярва, че Той съществува и че възнаграждава тези, които Го търсят."(11:06).

Искате ли да доставите удоволствие на Христос? Тогава поставете цялата си увереност в Него. Дръжте, без да я изпускате и помнете Неговото обещанието за вас:

„А който е праведен пред Мене, ще живее чрез вяра; Но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми". Ние, обаче, не сме от ония, които се дърпат назад, та се погубват, а от тия, които вярват та се спасява душата им."(Евреи 10:38-39).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2010 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Hold Onto Your Confidence](#) / [Дръжте се за своята увереност](#)